

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Ljubi grof Taaffe!

Bila je želja Moja, da bi štirideseta obletnica nastopa Mojega vladanja minila brez javne svečanosti, da bi se iz tega povoda opustile vse blesteče slovesnosti in vse s potroški združene naprave, in da bi se namesto takšnega razodevanja udanosti zvestih Mojih narodov mogel razveseljovati o delih ljubezni do bližnjega, o podpori ubogih in pomoči potrebnih.

Izraz Moje želje je zadostil, da je prouzročil skoro nepregledno vrsto najrazličnejših dobroteljskih dejanj, ljudomilnih ustanov in patrijotičnih odmemb, ki so Mojemu srcu najprijetnejši dokaz očitne udanosti in zvestobe in vsled katerih bode spominski dan nastopa Mojega vladanja izvor bogatih, še v najdaljnjo prihodnost osrečujočih blagih naprav.

Za to Meni znova izkazano ljubezen in zvestobo Mojih narodov, katere vse Jaz ljubim z jednako ljubeznijo, izrekam deželnim, okrajnim in občinskim zastopom, kakor tudi udeležnim korporacijam, zavodom, društvom in posameznim osobam, vsem skupaj in vsakemu posebej, iz globoko gine-nega srca Svojo cesarsko zahvalo.

Pri tem se, ponavljam izrazujoč najpopolnejše priznanje, spominjam ónih blestečih razstav, ki so Me, kažoč mogočni napredek znanosti in umetnosti, obrtne pridnosti in zemljedelstva v Avstriji za štiridesetletne dóbe Mojega vladanja, napolnile z veselimi ponosom.

Naročam Vam, to javno dati na znanje.

V Miramaru, dné 2. decembra 1888.

Franc Jožef s. r.

Interpelacija poslanca M. Vošnjaka in tovarišev

v državnem zboru dne 4. decembra.

Po državnih osnovnih zakonih imajo se v deželah, kjer biva več narodnosti, javna učilišča urediti tako, da dobi vsak rod potrebna sredstva za izobrazbo v svojem jeziku, ne da bi se silil učiti se drugega deželnega jezika. Popolnoma prezirajoč to določbo odredil je deželni šolski svet štajerski

dne 26. aprila 1887 poučevanje nemškega jezika na vseh slovenskih ljudskih šolah. Proti temu prisilnemu poučevanju drugega deželnega jezika v ljudski šoli, ki tako kričeče ruši državni osnovni zakon, naperili so dne 18. oktobra 1887 poslanci dr. Poklukar in tovariši interpelacijo do naučnega ministra, zahtevajoč, da odredba deželnega šolskega sveta štajerskega odstrani. Na to interpelacijo do danes ni odgovora in rečena odredba ostala je še vedno veljavna. Na posamičnih občin pritožbe, spoznalo je naučno ministerstvo, da se ima v dotičnih slovenskih občinah vseskozi slovenščina rabiti kot učni jezik in da se ima nemščina poučevati le kot neobligaten predmet, nasproti pa je roditeljem svobodno izjaviti, da se njihovi otroci ne bodo udeleževali poučevanja v nemščini. Navlic tej odločbi ministerski, delajo politična oblastva občinam vsakovrstne ovire. V okrajnih glavarstvih Beljaškem in Celovškem hodili so okrajni glavarji v občine in je z vsakovrstnimi sredstvi, katera ne prenašajo javne kritike, pripravili, da so umaknili svoje pritožbe. Isto tako postopa tudi okrajni glavar v Brežicah na Štajerskem. V občini Podsredi se je nekda celo na to sklicaval, kakor da ga je namestništvo v Gradci baš v ta namen odposlalo, zbranim občinskim zastopnikom pa je dejal, da, ako ostanejo pri svoji pritožbi, bodo sami morali plačevati učitelja za neobligatni pouk nemščine in vsled tega večje davke. Ker bi se taki dogodki utegnili ponavljati, ako se ne zaježé, stavijo podpisani vprašanje: Pozna li gospod ministerski predsednik to nepoklicano nikakor neopravičljivo umešavanje političnih organov v občinske sklepe in ali je hoče odpraviti?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. decembra.

Državni zbor se bode nekda po božiči sešel še le v februarju. Mej počitnicami, ki bodo torej jako dolge, zborovala bode ta češki in gališki deželni zbor, katera nista bila zaključena, a se je njihovo zborovanje bilo le odložilo.

zemlje te izjemne dežele južnoslovanske. Najprej sem si ogledal pusto Zadarsko okolico, vzlasti vele-zanimivo naselbino Arbanasov. Potem sem obhodil troje najplodovitejših polj gori mej Promino in Dinaro: Drniško, Kosovo in Kninsko polje. Nadalje sem obiskal i troje najznamenitejših otokov dalmatinskih: Brač, Hvar in Vis. Konečno sem preromal vinorodno Makarščino in pa najlepši predel gorenje Dalmacije: oljkovito primorje „Sedem kastelov“, raztezajoče se pod Kozjakom mej Trogirjem in razvalinami Solínskoga mesta...

In po vrnitvi izmej otočja dalmatinskega, to je, od začetka novembra meseca lani pa do danes prehodil sem znova malodane vso slovensko domovino — od meje do meje, po hribih in dolinah, po ravninah in po gorah; dà! nekatere njene predele sem pohodil v tem časi po dva-, trikrat, kakor na pr. Slovenske Gorice, Mursko polje in Soško dolino. Toda — nedostajalo bi mi črnila, Vam pa prostora, ko bi Vam hotel popisati, kod in kakó sem se bil kretal vse leto. Da pa dobite vsaj nekoliko pojma o moji gibčnosti, podajem Vam v nastopnih vrstah kratek pregled o letošnjih svojih sprehodih.

Ko sem si bil namreč ohladil svojo z ognjevitim Dalmatincem razgreto dušo v megli Ljubljanski,

Vlada bode **deželne zборе**, katerim letos volilna doba poteče, razpustila že spomladi, takoj ko neha zborovanje državnega zbora, ter bode razpisala nove volitve, ki bodo že v maji ali pa v začetku junija.

Poročevalec finančnega odseka **ogerske** zbornice poslancev je zbornici predložil poročilo o budgetu. Poročilo z veseljem konstatuje, da se je primanjkljaj toliko pomanjšal, če tudi so državni troški večji nego lani. Finančni odsek je spoznal, da se državni troški ne dajo znižati in jih je proračunil celo za 400.000 gld. višje, nego vlada.

Vnanje države.

Italijanski vladni krogi so jako nevoljni na **Rusijo**, da toliko časa ne imenuje novega veleposlanika pri Kvirinalu, dočim bodo pogajanja z Vatikanom se kmalu končala in pride kancelar ruskega veleposlaništva Butenjev za ruskega poslanika k Vatikanu. Italijanska vlada vidi v tem, da Rusija ne imenuje veleposlanika za Rim, sovražno demonstracijo proti tripelalijanci.

Francoskega poslanca Gillyja tožijo nakrat 4 poslanci in še dve drugi osobi zaradi obrekovanja. Če se bode ustreglo želji njegovi, da bi bile vse obravnave v Parizu pred porotniki, bode morda oproščen, drugače bode pa, če se bode vsaka tožba obravnavala pred drugim sodiščem. V poslednjem slučaju bili bi tudi sodnji stroški jako veliki.

Nemški cesar je bolehen. Prehladil se je in povrnila se mu je stara bolezen v ušesih. Zdravniki trdijo, da bolezen ni nevarna, a cesar vendar mora ostajati doma. — Državnemu zboru se bode v kratkem predložila predloga, s katero bo vlada zahtevala 50 milijonov mark za pomnoženje topništva.

Predsednik **severno ameriških** zedinjenih držav Cleveland nekako hoče, da se spremeni cariniki tarif, ker se mu zdi nevarno, če se preveč denarja nabere v državnih blagajnicah. Res srečna Amerika, da take skrbi državnikom belijo glave. V celej Evropi ga pa ne najdete finančnega ministra, ki bi imel kedaj preveč denarja v blagajnicah. Nadalje želi predsednik, da se predela zakon, ki določuje, kako se pridobi ameriško državljanstvo. Sedaj se mnogi preselijo v Ameriko, dobé ameriško državljanstvo, potem se pa zopet vrnejo v Evropo. Amerika nema od njih nobene koristi, pač pa neprijetnost, ker zahtevajo varstvo Amerike.

General Diaz je nastopil novo uradno dobo predsedništva **mehikanske** republike.

popihal sem njo zopet križem domovine. Poslednjo tretjino lanske jeseni sem prebil „onostran Boča“: v Dravinjski dolini, v Házolah in Ljutomerskih goricah...

Somračne dneve mej Božičem in Svečnico presanjaril sem, v slastne spomine na svoje potovanje po solnčnem Primorju uglobljen, na močvirnatem bregu Ljubljane...

Ko pa je ob Svečnici sibirski letošnji mraz v Ljubljani vzrasel do neznosne stopinje, umaknil sem se mu tja gori v julijske planine. Ondu sem preživel ves mesec februarja. Prve dni, v tem ko ste Vi drgetali v mrzlem Vašem megliču, sprehajal sem se jaz v zavetji šilastega Svinjaka po brez-snežnih tratah Bolških, zibajoč se v blaženih predslutnjah bližajoče se vspomladi. Na zvršetku predpusta pa nas je i tam gori pod Rombonom sneg zamedel do pasu in jaz sem romal s — peči na peč ob Soči doli na solčno raván Gariško...

Deževni letošnji mesec „sušec“ prevedril sem v Goriških — kavnarh, kjer sem se, po starodavnem ondodnem običaji ugreznil i jaz v „dolce far niente“ italijanskih lenuhov...

Po Velikinoči, ko je stari čmerikovec Daždbog obrisal rosnata svoja okna, prismehljala se je z večno-zelenečih livad hesperijskih cvetoča Vesna

LISTEK.

Sprehodi po domovini.

II.

Čez hribe in doline.

Gospod urednik! Kakor vidite, še živim, in da se mi dobro godí, to morete posneti iz dolgotrajnega mojega molčanja. Sicer pa nikar ne mislite, da sem ves čas, kar Vam nisem pisal, sedel domá v zápečku, kakor kak Dunajsk „Kniebeiss am Bisamberge“. Ne, ne! Dijógensko počépanje vse žive dni v jedni ter isti duplini pač ni za poahasverjenega Vašega Kretanova...

Minolo je baš leto, kar sem se bil vrnil iz kršne Dalmacije. To prezanimivo svoje potovanje, kakor sem Vam že obečal, opisal Vam bodem, ako mi Bog dá zdravje, v posebnem oddelku, čim dospem k mirno stoječi „pisni deski“. Za danes ovadim Vam samó, da sem se i tam doli v zapuščenih, ugodnemu prometu oddaljeni Dalmaciji kretal istotako prost in lehkono, kakor na uglajenih sprehodih po slovenskem ozemlju. V teku dveh mesecev sem premeril mej neštevilnimi njenimi otoki precejšen kos jadranskega morja, pa tudi lep del kopne

Dopisi.

Od beneške meje 2. decembra. [Izvirni dopis.] (Konec.) Za komentar k gornjemu oddelku naj podam še naslednji dogodek. Poznal sem Srba, ki je snubil Tržačanko italijanskega rodu ali vsaj jezika. Posrečilo se mu je, no ostati je hotela katoličanka. Po reversu pa naj bodo deklice materine, a dečki očetove vere. Takega drobiža dobila sta zadosti. Radodarna štoriklja oglašila se je celó: „Ich bin so frei — und bring' gleich zwei, etc. ...“ deklice katoličanke, dečki pravoslavni, — deklice Italijanke, dečki pravi Srbi. Mati govorila je vedno le po svoje, deklice pohajale so mestne šole — italijanske, no dečki so ostali Srbi, ali so se vsaj povrnili k srbstvu takrat, ko so začeli pohajati v pravoslavno šolo. V to šolo pa so morali, če so hoteli umeti službo božjo in moliti Boga z svečnikom vred. — Ni li to národu prekornostna organizacija? Oj!!

Tudi nam Slovencem prisijalo je pred tisoč leti solnce toli srečne cerkvene organizacije. Dva velika svetnika poslalo nam je dobrotno nebó, ki sta živo čutila, kaj more rešiti vesoljno Slovanstvo. Rim je blagoslavljal in proslavljal njiju plodunosno, Slovanstvu prekornostno delo. O, da je sijalo národu našemu do danes solnce toli blagodejne sreče, vse drugače bi usoda kazala Slovencem naklonjenost svojo. Mili glasovi naši še bi odmevali ob marsika terej reki, gori in v dolini, kjer so naši danes le tužni grobovi, oj — grobovi,

Toda kakor je kleti tujec preganjal že prva in največja svetnika naša, ker zbal se je za dobro molzno kravico v krotkih Slovencih, ravno tako je preganjal in podil jezik naš iz svetišča božjega, kamor je za svoje dobičkarije usilil tujščino nezakonito, proti volji ali vsaj proti vednosti istega Rima. In ta nezakonitost ukoreninila se je, zadočila je popolno moč in veljavo in vender jej te ne smemo priznati. Več sta imela sreča za nas ona dva blága, velika blagovestnika naša, bolj moramo štovati in ljubiti njiju delo, kakor protirovarstvo vednih sovragov Slovanstva, kojim je le desetina slovanska dišala, katero so vedno točno in trdosrčno pobirali, ne da so se brigali za krščanskih resnic dober pouk. „Borba za treh“ uničila je nade naše!

Ko je pa od Cirilometodijske dobe poteklo v tako obupnem položaji ravno tisoč let, vzbudilo se je iz nezvestnega spanja tudi Slovanstvo. Vzbudilo se je in zapazilo z grozo, kako je sovražnik gospodaril v njegovem domu celih tisoč let. Neizmerno mnogo oropal mu je že vedno lačni tujec, no rešiti je hotelo, kolikor je to še možno ter postati v svoji zemlji svoj gospod! Spomin na prva svoja sveta blagovestnika spomnil je Slovana tudi na njiju neumrjoča dela: na cerkev Cirilometodijsko, kojoj je priznal Rim v neizmerno korist naroda vseh slovanskega. In unela se mu je želja v pobožnem srci slovanskem, da bi najlože proslavljal tisočletnico svojih prvih svetnikov, ako zopet oživi njiju aveto delo v onih pokrajinah, kjer je že zakonito živelo in za kojega je še namenila vsemožna previdnost. Take želje slišal je Rim in z ljubeznijo jih

i v naše Primorje. In s pomladanskim cvetjem pomikal sem se potem polagoma s prisojnega Sočinega obrežja po Vipavski dolini navzgor in po Notranjskem preko Ljubljanskega močvirja za Savo doli, pod Rogaško goro na Dravske obale ter onostran po Murskem polji gori po Slovenskih goricah, vedno višje navzgor v Pohorje, s katerega sem se obrnil skoz Hudo Luknjo zopet v Savinjsko dolino ter se vrnil preko Kamniških planin na Ljubljansko polje...

Ko je tukaj začelo pripekati jarko poletno solnce, zatekel sem se venkaj v Idrijske hribe in preko Cerkljanskih planin zopet gori v Soško dolino, v opevani „planinski raj“ Gregorčičev, v katerem sem užil najlepše dni letošnjega poletja...

Meseca septembra, po veselih dneih „Sokolove“ petindvajsetletnice v Ljubljani, hitel sem zopet na jug, zoreči jeseni naproti. Mahnil sem jo čez Vrhniko, po brezsenčnih livadah Logaških, preko košatogozdne Hrušice v Vipavsko dolino in čez Kras v kostanjevito Liburnijo ter pod Učko goro v Istro, iz katere sem se vrnil zopet ob zapadni njeni obali po morji gori v Trst, od ondod pa mimo „openškega“ obeliska naravnost v Ljubljano na sadno razstavo, pravo za pravo na ondodno — vinsko pokušnjo...

In oni dan, ko je novi sneg bil pobelil polje

je odobral in proslavljal s svetovno znano encikliko: Grande munus, ki mora biti vsakemu katoliku pač sveta — zapoved in vodilo za nadaljno delovanje. (Ali imajo tu vsi katoliki čisto vest?)

Toda (čujte! čujte!!) tolika ljubezen iz Rima donesla nam je mržnjo iz — Berolina. Protestantski in framasonski listi besno so se vrgli na ljubezen in slavo enciklike sv. Očeta Leva XIII. in (čujte! čujte!!) ta glas danes več velja, kakor pa glas poglavarja cerkve katoliške — in to tudi pri takih osebnostih, ki goré za — Rim. Bolj hočejo biti „rimski“, kakor je papež sam!

Ali jih bomo poslušali? Ne! saj oni neso kompetentne osebnosti, dasi se urivajo v delokrog stolice rimske. Prositi sme vsak posamičnik, toliko bolj sme prositi mogočen in vedno zvest in pobožen rôd, v prošnjah pa si od nikogar ne dajmo postavljati mej! Ideja v katerej vidijo individualnosti svoje, živo je narodom slovanskim pred očmi, kajti v njej je — spas. Te ideje neste potlačili! V resnici pa je gotovo: Bog in slovanstva — čista vest!! Господи помози! Roziňský.

Domače stvari.

— (Še jedna Gorupova ustanova.)

Poročali smo o velikodušnih ustanovah g. J. Gorupa za dijake in za učenke bodoče višje dekliske šole v Ljubljani. A s tem še ni konec njegovim dobrotvornim činom. Gospod Gorup je pri kranjskem deželnem odboru po svojem zastopniku gosp. dr. Mošétu uložil ponudbo, da kupi poslopje in vrt sedanje deželne bolnice za 120.000 gld., ako deželni zbor pritrdi, in da bode potem prepustil vsa poslopja in del vrta brezplačno Ljubljanskemu mestu v ta namen, da ustanovi slovensko višjo deklisko šolo. S to svojo ponudbo gospod Gorup omogoči deželi, da odpravi iz mesta bolnico ter jo zida na primernejšem kraju, Ljubljanskemu mestu pa, da lože ustanovi za Slovence prepotrebni učni zavod, ker mu ni treba skrbeti za prostore. Ko bi se pa pokazalo, da bi ta poslopja ne bila pripravna za deklisko šolo, dovoljuje gospod Gorup, da jih sme mesto porabiti tudi za druge namene, samo ne za bolniške. Toda v tem slučaju mora napraviti na drugem mestu deklisko šolo, katera se naj otvori s šolskim letom 1889/90. To darilo Gorupovo reprezentuje najmenj 70.000 gld. vrednosti. Slava možu, ki tako skrbi za duševni razvoj svojega naroda!

— (Gospa J. Hočevnar na Krškem) napravila je v spomin štiridesetletnice cesarjeve lepo ustanovo v znesku 28.000 gld. Obresti te vsote delile se bodo ubogim vdovam in sirotam mesta Radoljskega za zimsko obleko in učila 10—12 pridnim otrokom, pohajajočim tamošnje ljudsko šolo, kar bode pa preostajalo naj se porabi za občinske namene.

— (Iz državnega zbora.) Budgetni odsek sklenil je naslednje vsote: Za urejenje Save 60.000 gl., za preložitve ceste mej Novim mestom in Šent Jarnejem 23.000 gold, za cesto čez Gorjance 20.000 gl., za skladovno cesto ob Bači na Goriškem 18.000 gl.

Ljubljansko, pobegnil sem znova pred prezgodnjo zimo po Gorenjskem gori ter ob Mangartu doli po Soški dolini v solčno Primorje...

Kakor sem Vam dokazal, ne delam sramote imenu svojemu, temveč krečem se kaj prostó, rahlajoč pregrešne svoje kosti čez hribe in doline, da mi duša ne zarjavi v pomehkuženem telesu in da se mi srce ne pogrezne v tisto solzno močvirje na šolskih klopéh prisejene otožnosti, po katerem bredejo mladi naši hribolazniki na slovenski Parnas...

No, tudi Vi gospod urednik, ki ste priklenjeni na tisto moderno galéjo, na pisalno mizo, ob kateri Vam je veslati s peresom po papirnatem morji, v večnem trepetu pred tistimi kljukastimi paragrafi — tudi Vi gospod urednik pravim, bili bi potrebni, da bi včasih poleteli tako-le prosto križem domovine; toda — ne samo zdolaj po ravnem, ali po železnici, temveč kakor jaz, kar peš čez hribe in doline. Kajti, tisto rahlo mačje stopicanje po Ljubljanski „Zvezdi“ gori in doli, s katerim se ponašajo parfimovani Vaši gospodiči v gondolastih svojih čevljičih, ne prerahlja Vam ob večnem sedenji odrevenelih členkov. Človek, ki čepi „od zore do mraka, od mraka do dne“ vedno le na enem in istem mestu, v tesnem pisarničnem predalčku, sključen in skrčen, kakor tisti rimski samotar, ki je razpostavljen v znani naši „narodni galeriji slik“ dne 17. julija, — tak človek

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode v petek 7. decembra, ker je v soboto praznik in predstava dramatičnega društva. Za berilo je skrbjeno.

— (Slovensko gledališče.) V soboto 8. in v nedeljo 9. decembra t. l. priredi dramatično društvo gledališčni predstavi in sicer: v soboto „Nezgode starega samca“ burko s petjem v treh dejanjih, katera je pri zadnji predstavi izzivala gromovito priznanje in si priborila občno hvalo občinstva. V tretjem dejanji skrbjeno je za nove sveže kuplete, sedanjih naših razmer se tikajočih. V nedeljo pel se bode „Vzbujeni lev“ opereta v jednem dejanji, ki bo gotovo tudi letos napolnila gledališče. Slovensko občinstvo opozarjamo torej na omenjeni predstavi, ki sta itak predzadnji v tekočem letu.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v soboto zvečer ob 6. uri v redutni dvorani velik koncert z jako lepim programom, katerega priobčimo v petek. Ustopnice h koncertu, ki obeta izrednega užitka, dobivajo se v prodajalnicah gg. Turka in Zalaznika.

— (Dijamantni jubilej,) t. j. 60letnico, odkar je zdravnik, praznuje dne 13. t. m. upokojeni prvi mestni ranocelnik gospod Andrej Gregorič. Društvo zdravnikov za Kranjsko sklenilo je v poslednji seji svoji, da jubilarju izroči tedaj častitljivo adreso.

— (Na vseučilišči v Gradci) bil je pretekli teden g. Alojzij Brenčič iz Novevasi pri Ptuji promoviran doktorjem prava

— (Deželno gledališče.) Deželni odbor je sklenil, da izroči napravo načrta za novo gledališče g. arhitektu Vladimiru Walterju, kateremu bode pomagal deželni inženier g. V. Hrasky. Oba si morata pa pred vsem ogledati najnovejše gledališčne stavbe, posebno baš sezidani „Volkstheater“ na Dunaji.

— (Za gledališko pogorišče) došla je, kakor čujemo, samo filharmoničnega društva ponudba. Cena je 20.000 gld.

— (Parlamentarni odsek za posvetovanje o delavskih zbornicah) imel je v ponedeljek sejo, v kateri se je posvetoval o vprašanjih, ki se imajo predložiti delavski enketi, ter imenoval delavce, ki se imajo poklicati v to enketo. Iz Ljubljane je v to enketo kot večak poklican krojaški mojster g. M. Kunc, urednik „Obrtnika“, Koroška, Štajerska, Primorska, Dalmacija in Tirolska v tej enketi ne bodo zastopane.

— (Umrli) je dne 2. t. m. v Ljubljani in je bil v sredo dne 5. t. m. prepeljan in pokopan v Št. Vidu pri Lukovici tamošnji zdravnik in posestnik Lovro Rus. Pokojnik je bil v Brdskem okraji jako poznata in čislana oseba, posebno čaščen pri ubožnejših prebivalcih, katerim je v njihovi bolezni rad in za neznamen honorar, večinoma pa zastonj pomagal. Kot bivši član komisije za uredbo zemljišnega davka je bil odlikovan z zlatim križcem za zasluge s krono. Lahka mu zemljica!

— (Silna megla) ulegla se je danes na mesto, da se preko ulic ne vidi.

pravim Vam, potrebuje pač vsekakor živahnjega gibanja in to, kakor sem rekel, čez hribe in doline.

Da, gospod urednik! Jeden sam sprehod čez hribe in doline izdá Vam več, kakor če bi tri dni in tri noči vzdržema korakali po Latermanovem drevoredu sem in tija! Naporna hoja čez hribe in doline spravi Vam zopet v ravnovisje ob „pisni deski“ upognen život, ubere Vam znova v mestnem meteži razglašene živce, okrepeča Vam vsled vzdržnega čepenja v sedečem položaji popustle mišice ter Vam ojači sploh vsa oglušela čutila. Zlasti pa Vam uravná onemogli, s tirú zdrslí želodec. Hej, gospod urednik! Po dolgotrajnem tekanji čez hribe in doline, po bistrem hribovskem zraku — kakó Vam diši grizljaj suhega kruhka, bodisi prav resasti ovsenjak s Pohorja, in kako se Vam prileže stoprav požirek hladilnega vinčka in če bi bil i sam Celjski cviček! Tu ne utegneta preobračati mastne „pečice“, kakor kak prenasičen Ljubljansk gourmand, češ, da-li ni preteška, niti vohati ob mladem zajčku, da-li je svež in pristen, kamoli, da bi imeli kedaj, uglabati se v misterije — vinske poskušnje. Jelu in pilu jednako ugaja Vam po celodnevnem sprehodu čez hribe in doline i vsako še toli trdo in neukretno ležišče! Tu Vas ne tišči in ne pika niti debelobiljnata slama-rženica, dočim Vam v domači blazini hočejo popokati obroči s pomehkuženih reber.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 4. decembra. Na Berolinski borzi razširjene vesti o nemirih in o ustanku v Srbiji so popolnoma neosnovane. Po vsej deželi je mir. Od zadnjih volilnih izgrediv se javni red ni kalil. Saj tudi ni povoda, ker je javna volja kraljeva, da se čuva volilna svoboda, pri vseh strankah vzbudila pravo navdušenje.

Peterburg 4. decembra. Voditelj pomorskega ministerstva, podadmiral Šestakov včeraj umrl.

Budimpešta 5. dec. Brambeni odsek vsprejel vse še ostale paragrafe brambenega zakona brez premembe, le pri § 14. sklenil se je s pritrjenjem deželno-brambenega ministra nov dostavek, da se imajo, predno preteče desetletni rok, predloge glede števila vojaških novincev pravočasno predložiti zakonodavstvu. Odsek sklenil tudi resolucijo, da se ima madjarski jezik primerno poudarjati.

Atene 5. decembra. Zbornica končala posvetovanje o vladni finančni politiki in s 85 proti 54 glasom izrekla kabinetu zaupanje.

Razne vesti.

* (Ženska gimnazija na Dunaji.) Na Dunaji osnovalo se je društvo za razširjeno žensko izobraženost in sklenilo osnovati žensko gimnazijo, ki bode imelo isti učni red kot druge avstrijske gimnazije. Društvo nabira darove v ta namen.

* (Extra Hungariam non est vita.) Nemalo ponosni bili so nedavno organi Sarkeresturske policije, ker se je njih bistroumnosti posrečilo, zaslediti družbo ponarejalcev bankovcev in njene članke konjske mešetarja Josipa Biro in Frana Horvath-Takacza ter čizmarja Ivana Maitaia izročiti sodišču v Stolni Beligradu. Dobri Sarkeresturci so tudi vedeli, da se ponarejeni bankovci imajo poslati davčnemu uradu v Budimpešto — ter se ima vsa stvar uradno naznaniti Budopeštanskemu sodišču, da se potem začne preiskava. Namesto, da bi ponarejene bankovce hranili kot corpora delicti, jih je omenjeni davčni urad izdal. Ker ponarejenih bankovcev večšaki državne osrednje blagajnice neso pregledali in so corpora delicti že Bog ve kje, ni bilo nobene podlage za preiskavo in ponarejalce bankovcev so morali izpustiti. Kaj je bilo naravnega, nego da so izpuščeni zahtevali, da se jim vrne denar, ki so ga jim vzeli. Gospodje pri davčnem uradu so se res kisló držali, a nazadnje morali so vendar ljudem izplačati 694 gld. v pristnih bankovcih. Zanimivo je to, da so bili bankovci jako slabo ponarejeni in se je barva kar s prstom lahko zbrisala ter je bilo na kuvertu, v katerem so se poslali bankovci davčnemu uradu, jasno zapisano, da so v njem falzifikati.

* (Nadobuden 13letni učenec.) Šolski vodja v Oberkapelu pri Hofkirchenu na Gornjeavstrijskem pokliče 29. m. m. ob osmih zjutraj troje učencev zbog slabega vedenja zunaj šole pred-se, da se opravičijo. Na večkratno mirno vprašanje, kaj so počeli, odvrne prav drzno 13letni Bogomir Baumgartner: „nič!“, potegne odprti nož iz žepa ter useka ž njim učitelju globoko rano v levo ramo. Z velikim trdom ubrani se napadeni učitelj nadaljnjim sunkom zločinčevim. Surovi mladiči ukrenili so že prejšnji dan boječ se kazni napad na učitelja v šoli.

* (Adelina Patti — dobrotnica!) Iz Pariza se poroča: Adelina Patti sodeluje sedaj, ka-

In kakor na telesi, istotako okrepča in zbistri Vas i na duši svoboden, brezbrizen sprehod čez hribe in doline! Človek je namenjen za življenje, za gibanje in premikanje, ne pa za nepremično posedanje in počepanje na jednom ter istem prostoru; zbog tega mu je modri stvarnik pač tudi omislil toli prožno, umetno ubrano teló. Le pogledajte si njo — mojsterski sestavljen podobo človeško. Kako se tu vse giblje in premiče, strinja in soglaša kakor pri dovršeni skladbi! In čembolj se ta životna kompozicija vežba, pregiblje in razigrava, tem skladnejše se ujemajo posamični njeni akordi ter se zlivajo v blaženo harmonijo mej dušo in telesom. In kje bi se moglo to soglasje ugodnejše in lepše pospeševati, nego-li baš na prostem, brezsmoternem sprehajanju po brezmejnem okrožju prirode! Zlasti ob hoji čez hribe in doline, ko se Vam pri vsakem koraku predočuje drug prirodni prizor, druga zemeljska situacija in scenerija, kjer se pred Vašim pogledom spreminjajo dražestne pokrajinske slike — to Vam je nepopisno blaženstvo, veleslasten estetiški užitek, ki je najlepše plačilo za vse trude in težave na sprehodu čez hribe in doline!

Poskusite i Vi, gospod urednik, jednak sprehod in prepičali se boste, da je v resnici zavidanja vreden Vaš Prostoslav Kretanov.

kor znano, v tukajšnji veliki operi in dobiva za vsakokratni nastop malenkost 10.000 frankov. Pred nekoliko dnevi pokloni se umetelnici tukajšnji jako čislani uradnik ter jo prosi kot predsednik dobrodelnega društva, da bi sodelovala tudi v koncertu za reveže. Operna pevka pa ljubko se smehljaje odvrne, da te želje ne more izpolniti, a da hoče podeliti ubožcem gmotno podporo, ter urno zgine za trenotek v stransko sobo. Naglo se povrne in izroči gospodu prositelju zavitek z milodarom. Zaradi radovednosti odpre uradnik že na stopnicah zavitek in zapazi v njem v svoje veliko čudo borih — pet frankov. Dotični odbor sklenil je potem v seji dazeljivi umetelnici takoj povrniti napominani dar.

Letno poročilo akad. društva „Slovenije“ na Dunaji za društveno leto 1887/88.*

Rado bi podalo akad. društvo „Slovenija“ svojim članom podpornikom in slovenskemu svetu, ki se zanima za njegove razmere in razvoj, letno poročilo v obliki knjižice. A ker nam tega ne dopušča naše denarne razmere, zmatamo za svojo dolžnost, da v kratkih potezih objavimo stanje in delovanje našega društva v preteklih dveh semestrih vsaj tem potom.

Običajno priredi akad. društvo „Slovenija“ vsako leto vsaj jedno večjo slavnost; temu sporočilu zvesta napravila je 3. marca t. l. v Zillingerjevi dvorani „Vodnikovo slavnost“. Prostori so bili prenapolnjeni z odličnim slovanskim občinstvom; v svoji sredi imeli smo več slovenskih, čeških in poljskih državnih poslanev in zastopnike skoro vseh tukajšnjih slovanskih društev. Na sijajnem uspehu se moramo v prvej vrsti zahvaljevati slavnemu rojaku, kontrabasistu g. Blažu Fišerju; dalje pa gg. prof. Skalickanu in konservatoristom Budmaniju, Hinterhoberju, Žrtu. Priredili smo bili bolj domači predpustni „Zabavni večer“ in 9. junija smo slavili z „Jirikovim večerom“ svojega zaslužnega častnega pevovodjo. Tu, kakor na „Vodnikovej slavnosti“ blagovolili so sodelovati tamburaši bratskega nam društva „Zvonimira“, za kar naj jim bode bilježna srčna zahvala.

Zborovih sej je bilo preteklo leto 13. Pri njih so se zbirali „Slovenijani“, tudi slovenski in slovanski gostje; pretresavalo se je delovanje odborovo, stanje in potrebe društva. Štirikrat so bila v sejah tudi leposlovna predavanja, in sicer sta čitala člana stud. phil. Josip Kržišnik o Levstiku in humoristično satiro „Muha“, stud. iur. Fran Milčinski pa humoreski: „Vse iz ljubezni do nje“ in „Bilo je za časa...“. Pravo duševno središče članom bil pa je „Književni odsek“, v kojem so čitali: stud. phil. Josip Debevec: baladi „Beli menih“ in „Cerkniško jezero“; kritikoval: stud. phil. Miha Markič; — stud. phil. Josip Kržišnik: „Maslenica, ali našega naroda vrlo srce“, dramatičen prizor: kritikoval: stud. iur. Konrad Janežič; — stud. med. Josip Pajnič: „Fiziognomične črtice“; kritikoval: stud. iur. Viljem Schweitzer; — stud. med. Fran Göstl: „Črtice o samomoru“; kritikoval: stud. med. Josip Pajnič; — stud. phil. Miha Markič: več svojih pesni; kritikoval: stud. phil. Josip Kržišnik; — stud. iur. Viktor Zupanc: „Oblika rimskih pravnih listin“; kritikoval: stud. iur. Viljem Schweitzer; — stud. phil. Josip Kržišnik: „Iz narodnega življenja“, povest; kritikoval: stud. iur. Viktor Zupanc.

Duševno hrano so udje dalje zajemali iz društvene knjižnice, ki šteje sedaj 1191 knjig. V preteklem letu je narasla za 96 zvezkov in sicer so jej poklonili č. gg. Flis 1, Simon Gregorčič 1, Ivan Navratil 3, Davorin Trstenjak 2, dr. Miha Truden 5, prof. dr. Gregor Krek 1, dr. Danilo Majaron 1, Matica Hrvatska 17, akad. društvo Zvonimir 2 knjiži; ostale zvezke darovali so društveniki. Pevcem je na razpolaganje 198 muzikalij. Naj takoj omenimo, da so se tudi preteklo leto često glasile mile slovenske pesni v našej čitalnici, da so se pevec vadili in nastopali pod vodstvom g. Jana Jirika.

Časniki so nam dohajali — in sicer izimši štev. 8. brezplačno — sledeči: 1. Cvetje iz vrtov sv. Frančiška, 2. Dolenjske Novice, 3. Dom in Svet, 4. Humoristické listy, 5. Kmetovalec, 6. Literární listy, 7. Ljubljanski Zvon, 8. Mir, 9. Novoe vremia, 10. Popotnik, 11. Rogač, 12. Slovanski Svet, 13. Slovenec (do l. 1888.), 14. Slovenski Narod, 15. Slovenski pravnik, 16. Slovenski čebelar in sadjerejec, 17. Slovenski gospodar, 18. Učiteljski tovariš, 19. Vesna, 20. Vrtec, 21. Oesterreichische Gerichtszeitung, 22. Der Parlamentär, 23. Die Presse, 24. Südsteirische Post, 25. Wiener medicinische Blätter. Poleg imenovanih listov čitajo še lahko članovi nad 30 novin, ki dohajajo akad. društvu „Zvonimiru“, s kojim imamo skupno čitalnico.

Kar se tiče denarnega stanja imela je „Slovenija“ v preteklem zimskem tečaju 332 gld. 73 kr. dohodkov in 335 gld. 45 kr. stroškov, v letnem tečaju 100 gld. 49 kr. dohodkov in 149 gld. 83 kr. stroškov, skupaj 433 gld. 22 kr. dohodkov in 485 gld. 28 kr. stroškov. Glavnica znaša 265 gld. 92 kr.

Društvo je podpiralo 21 podpornikov in sicer so mu darovali gg. dr. Ferjančič 5 gld., J. Hočevar 7 gld., grof Hohenwart 5 gld., svetnik Hren 5 gld.,

* Prosimo slavna uredništva slovenskih listov, da je blagovole ponatieniti. Odbor.

dr. Jelenec 5 gld., kanonik Klun 5 gld., minist. tajnik Levičnik 5 gld., Ivan Navratil 5 gld., grof Nugent 10 gld., gospa Pakeny 10 gld., Vaso Petričič 5 gl., Viljem Pfeifer 5 gld., Simon Pogačar 5 gld., doktor Poklukar 5 gld., baron Schwegel 5 gld., profesor Šuklje 5 gld., dr. vit. Tonkli 5 gld., dr. Truden 5 gld., Volčič 5 gld., knez Ernst Windischgratz 5 gld., Josip Zelenik 5 gld.

Častnih članov bilo je začetkom leta 10. V seji 3. decembra 1887. imenoval se je še vseučilišni prof. dr. Gregor Krek častnim članom; g. Jan Jirik pa, ki je že 20 let društveni dirigent, častnim pevovodjo. — Rednih članov štelo je društvo v zimskem tečaju 51, v letnem 25. Predsedoval je vse leto: stud. med. Janko Bleiweis-Trsteniški.

Zalibog, da se moramo spominjati tudi tužnih momentov. Ko je širja Slovenija tugovala po svojih dičnih sinovih, po Levstiku, Einspielerju in doktorju Zarniku, žalovala je ž njo tudi naša „Slovenija“ in položila vence na njihove grobe. Iz naše ožje srede nam je pa neizprosna smrt iztrgala blagega tovariša stud. med. Josipa Pajniča; tudi njemu položila je „Slovenija“ venec na krsto in ukrenila vse potrebno, da mu je dostojno skazala dolžno pijeteto.

Društvo je bilo v najpriprčnejši zvezi z vsemi tukajšnjimi slovanskimi društvu kakor tudi z domovino in imeli smo često priliko javno zastopati slovensko dijaštvo.

Podpornikom, darovateljem, slavnim uredništvom, sploh vsem, ki so duševno ali materialno podpirali naše društvo se najpriprčnejše zasvaljujemo in se priporečamo tudi za bodočnost njihovej naklonjenosti.

Na Dunaji dne 32. novembra 1888.

Odbor akad. društva „Slovenije“

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdečo tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-ji. (759—9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—280)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

4. decembra.

Pri **Slonu**: Lilles, Eker., Klossner z Dunaja. — Rieger iz Marostice. — Rendich z Dunaja. — Spaner, Novak, Deutsch, Kluz z Dunaja. Steier iz Brna. — Kranc iz Kamnika. — Martinek iz Trsta. — Horak, Weiss iz Celja. Ogrine iz Maribora. — Bartha z Dunaja.

Pri **Malič**: Fischman iz Budimpešte. — Zehden z Dunaja. — Walter iz Celja. — Ehrlich, Planer z Dunaja. — Denninger iz Monakovega. — Locodelli iz Trsta. — Schwalb z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Hafner iz Logatca. — Pogorelec iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Lomšek iz Krškega. — Schwarz z Dunaja. — Frisch iz Radgone.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. dec.	7. zjutraj	744.5 mm.	—4.0° C	brezv.	megla	0.2 mm.
	2. popol.	743.6 mm.	—0.4° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	743.3 mm.	—1.0° C	brezv.	megla	megle.

Srednja temperatura — 1.8°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5 decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.80	81.95
Srebrna renta	82.35	82.55
Zlata renta	109.60	109.50
5% marcna renta	97.60	97.65
Akcije narodne banke	874.—	876.—
Kreditne akcije	302.90	303.40
London	121.80	121.75
Srebro	—	—
Napol.	9.65 1/2	9.65
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.70	59.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	171
Ogerska zlata renta 4%	100	35
Ogerska papirna renta 5%	91	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—

Zahvala.

Ginjani za mnoge dokaze srčnega sočutja ob smrti našega ljubljenskega soproga, očeta in brata, gospoda

IVANA GOGALE,

kakor vsem darovalcem krasnih vencev, slavni čitalnici Šišenski in vsem mnogobrojnim spremiljevalcem k večnemu počitku izrekamo najtoplejšo zahvalo.

V Šiški, dne 5. decembra 1888.

(834)

Rodbina Gogala.

Na znanje!

Ker sem zvedel, da gospod Anton Povše, po domače Anžok, gostilničar v Štepanj vasi, razširja vest po Ljubljani, da je dražbo razne hišne oprave in dragocenosti po mojej pokojnej soprogi Juliji Leopold, roj Povše, ki je bila dne 22. novembra t. l., on prisilil, dočim sem jaz sam osobno za to dražbo pri sednji prosil, javno izjavljam s tem, da so govorice, ki jih je raztrosil g. Povše, laži.

V Ljubljani, dne 5. decembra 1888.

(837)

Avgust Leopold,

strojevodja pri c. kr. priv. južni železnici.

Dva učenca

vsprejmeta se takoj v neko večjo prodajalnico z mešanim blagom na Dolenjskem.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (835—1)

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker zdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—3)

20 let v

(805—2)

jednej rodbini.

Domače zdravilo, ki so ga tako dolgo vedno imeli v rodbini, ne potrebuje več priporočila; dobro mora biti. Pri pristnem sidrinem Pain-Expeller je tako. Nadaljni dokaz, da to sredstvo zasluži popolno zaupanje, je pač to, da mnogo bolnikov, ki so poskušali že druga na vse mogoče načine priporočana sredstva, je zopet poseglo po Pain-Expeller, ki se je že večkrat dobrega pokazal. S primerjanjem so se preverili, da pri protinu, revmatizmu in tiganji po udih, kakor tudi pri prehlajenji, če glava, zobje ali hrbet boli in bode na strani itd., najgotovjeje pomaga. Bolečine navadno ponehajo, ko se prvič rat utr. Nizka cena 40 kr., oziroma 70 kr., omogočuje, da si ga tudi nepremožni lahko preskrbijo. Varuj se škodljivih ponarejanj, temveč kupi le Pain-Expeller, ki ima „sidro“ za znamko, ker le ta je pristen. Dobiva se v skoro vseh lekarnah. — Glavna zaloga: Lekarna pri „Zlatem levu“ v Pragi, Nikolajev trg 7. — V Ljubljani prodaja: E. Birschtz, lekar. V Mariboru: J. W. König, lekar. (818—3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(825—2)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živa

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivače sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagajen. — Cena skatlici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica: L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (9/4—4)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Praktična darila za sv. Miklavža in Božič.

Rokovice po 15 kr. in več, nogovice po 20 kr. in več, čepice (avbe) po 60 kr. in več, nedrici po 60 kr. in več, životne jopice po 55 kr. in več, stan in hlače vkupe po 60 kr. in več, Jersey-jopice po gld. 1.30 in več, dokolenke, volneni robci, Chenille-robci, bolgarske čepice, Chenille-ovratniki, ovratniki od perzijske volne, vsakovrstne volne za pletenje, spodnja pletena krila.

Zahvaljujem se za poslednjih deset let skazovano zaupanje ter tudi za nadalje priporočam dob o založeno zalogo svojo, zagotavljam, da se bodem trudila skrbeti za dobro blago in postrežbo. — Vnauja naročila bodo se točno izvršila. — Priporočam se z velespoštovanjem (818—3)

Špitalske ulice. **MARIJA PODKRAJSEK.** Špitalske ulice.

Fohnsdorfski premog

priznано najbolje kurivo za domačo rabo

priporoča se slehernemu, kjemu je do prijetne, čiste in koristne kurjave. (832—2)

Kurična moč: 142-39 kg. = 100 kg. Fohnsdorfskega premoga. Zapečatene vreče — edino sredstvo proti primankljajem.

Cenik s poskušnjo na zahtevo.

Naročbe s pošto dopisnico proti povračilu poštnine.

J. DEBEVEC.

Hilser-jeva ulica št. 3 (Reher-jeva hiša) I. nadstropje.

Sekana in cela drva na mero in vago.

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap sijejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začno gniti.

Dr. Popp-a zobna plemba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe. **Dr. Popp-a zeljščno milo** proti spuščanju vsake vrste in posebnosti priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — **Zobni prašek** v skatlicah po 63 kr. — **Zobna plemba** v etuji gld. 1.—. — **Zeljščno milo** à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljene preparat, s katerim se zobje pregrada uničijo, se izrecno svari. (615—12)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Posojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Murin Pettau, trgovci; v Skofljici: L. C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Ljubli: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Lebau, lekar.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikerkih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za razen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovani dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—72)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).